

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ

Α ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 1

Α Θεσ. 1,1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Α Θεσ. 1,1 Ο Παῦλος καὶ ο Σιλουανὸς καὶ ο Τιμόθεος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἡ ὁποία ἰδρύθη καὶ ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· εἶθε νὰ εἶναι εἰς σας ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη καὶ αἱ ἄλλαι δωρεαὶ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Πατέρα ἡμῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Α Θεσ. 1,2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνησίαν ὑμῶν ποιοῦμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν,

Α Θεσ. 1,2 Ευχαριστοῦμεν τὸν Θεόν πάντοτε δι' ὅλους σας, διὰ τὰς πνευματικὰς προόδους, πού ἔχετε σημειώσῃ, μνημονεύοντες σας εἰς τὰς προσευχὰς μας.

Α Θεσ. 1,3 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν,

Α Θεσ. 1,3 Συνεχῶς δε ἐνθυμούμεθα τὸ ἔργον, πού εἶναι καρπὸς τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου στὸν ὁποῖον υποβάλλεσθε ἐνεκα τῆς ἀγάπης σας καὶ τῆς υπομονῆς καὶ τῆς ἐλπίδος, πού ἔχετε στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ τὸ ἔργον σας αὐτὸ γίνεται ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς μας, ὁ ὁποῖος βλέπει καὶ παρακολουθεῖ τὰ πάντα.

Α Θεσ. 1,4 εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν

ὑμῶν,

A Θεσ. 1,4 Ευχαριστοῦμεν τον Κυριον, αδελφοί αγαπημένοι από τον Θεόν, διότι γνωρίζομεν καλά την εκλογήν, την οποίαν σας έχει κάμει ο Θεός.

A Θεσ. 1,5 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς·

A Θεσ. 1,5 Ἐχετε αναδειχθῆ ἄξιοι αὐτῆς τῆς εκλογῆς, διότι το Εὐαγγέλιον, που εκηρύξαμεν εἰς σας, δεν σας παρεδόθη με λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ με δύναμιν Θεοῦ καὶ με Πνεῦμα Ἁγιον, που φωτίζει πάντοτε καὶ ενισχύει τοὺς πιστοὺς, καὶ με πληροφορίαν καὶ βεβαιότητα πολλήν εἰς τὴν ψυχὴν σας, ὅπως ἄλλωστε καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε πως ἡμεῖς συνανεστράφημεν καὶ ἐφέρθημεν μεταξύ σας, με μοναδικὸν σκοπὸν νὰ σας μεταδώσωμεν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ δι' αὐτοῦ τὴν κατὰ Θεὸν ζωὴν.

A Θεσ. 1,6 καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος Ἁγίου,

A Θεσ. 1,6 Ἀλλὰ καὶ σεῖς ἐμιμήθητε ἡμᾶς καὶ τον Κυριον με το νὰ δεχθῆτε τον λόγον του Εὐαγγελίου ἐν μέσῳ πολλῶν θλίψεων, που σας εἶχαν προκαλέσει οἱ διωγμοί, ἀλλὰ καὶ με χαράν, τὴν οποίαν γεννᾷ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἰς τὰς καλοπροαιρέτους καρδίας.

A Θεσ. 1,7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ.

A Θεσ. 1,7 Με τον τρόπον δε αὐτὸν ἔχετε ἀναδειχθῆ πράγματι ἐκλεκτοὶ μαθηταὶ του Κυρίου, ὥστε νὰ γίνετε τύπος καὶ παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Νοτίου Ελλάδος.

A Θεσ. 1,8 ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· οὐ μόνον

έν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ έν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ έν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρειαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι·

Α Θεσ. 1,8

Διότι ἀπὸ σας ἔχει διαλαληθῇ καὶ ακουσθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὅχι δε μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Νοτιον Ελλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἔχει ἀπλωθῇ καὶ ἔχει φθάσει ἡ καλὴ πληροφορία δια τὴν ζωντανὴν πίστιν σας, ὥστε να μὴ ευρισκόμεθα ἡμεῖς εἰς ἀνάγκην να λέγωμεν τίποτε δι' αὐτήν.

Α Θεσ. 1,9

αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποῖαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ,

Α Θεσ. 1,9

Διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μακεδονίας, τῆς Νοτίου Ελλάδος καὶ τῶν ἄλλων μερῶν διηγούνται πῶς ἡμεῖς εἰσῆλθαμεν εἰς τὴν πόλιν σας, ποίους δηλαδὴ κινδύνους ἀντικρύσαμεν ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως, καὶ πῶς σεις, παρὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἄλλας περιπετείας, ἐδέχθητε τὴν νέαν πίστιν, ἐγκαταλείψατε τὰ εἰδῶλα καὶ ἐπεστρέψατε στὸν Θεόν, δια να δουλεύετε πλέον, ὅχι εἰς τὰ εἰδῶλα, ἀλλὰ στὸν Θεὸν τὸν ζωντανόν καὶ ἀληθινόν·

Α Θεσ. 1,10

καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Α Θεσ. 1,10

καὶ δια να περιμένετε με πίστιν καὶ χαρὰν τὸν Υἱὸν τοῦ κατὰ τὴν ἐνδοξον Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, δηλαδὴ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ὁποῖος μας σῶζει καὶ μας ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν θεῖαν ὀργήν, που πρόκειται να ἐλθῇ καὶ να ἐκσπάσῃ κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν.

Α ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 2

- A Θεσ. 2,1 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς ὅτι, οὐ κενὴ γέγονεν,
- A Θεσ. 2,1 Περί του ἔργου μας εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν δεν ἔχω ἀνάγκην να σας γράψω· διότι, ἀδελφοί, σεις οἱ ἴδιοι γνωρίζετε καλὰ, ὅτι ἡ ἐλευσίς μας εἰς σας δεν υπήρξε ματαίᾳ καὶ ἀνωφελῆς,
- A Θεσ. 2,2 ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρήσιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι.
- A Θεσ. 2,2 ἀλλὰ, μολονότι προηγουμένως εἰχομεν κακοποιηθῆ καὶ ταλαιπωρηθῆ στους Φιλίππους, ὅπως ἄλλωστε καὶ σεις γνωρίζετε, ἐν τούτοις χωρὶς κανένα δισταγμόν, ἀλλὰ με θάρρος καὶ τόλμην, που μας τα ἐνέπνεε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς σας τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἐν μέσῳ βέβαια πολλοῦ καὶ μεγάλου αγῶνος ἐξ αἰτίας τοῦ διωγμοῦ, που ἐξήγειραν ἐναντίον μας οἱ Εβραῖοι.
- A Θεσ. 2,3 ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ,
- A Θεσ. 2,3 Καὶ εἶχαμεν αὐτὸ τὸ θάρρος, διότι τὸ χαροποιόν καὶ ἐνυσχυτικόν εἰς τὴν νέαν ζωὴν κήρυγμά μας δεν προήρχετο ἀπὸ πλάνην, ἀλλ' ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν τῆς ἀληθείας, οὔτε ἀπὸ ψυχὴν ἀκάθαρτον ἐκ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἰδιοτελείας, ἀλλ' ἀπὸ καρδίαν ἀγνήν, καθαρὰν καὶ γεμάτην ἀνιδιοτελή ἀγάπην· οὔτε εἶχε κανένα δόλον καὶ δόλιον σκοπόν, ἀλλ' εἶχε τὴν ἐυθύτητα καὶ τὴν εὐλικρίνειαν.
- A Θεσ. 2,4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἄνθρωποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.
- A Θεσ. 2,4 Ἀλλὰ, ὅπως ἀκριβῶς ἔχομεν εὐρεθῆ ἀπὸ τὸν Θεὸν δόκιμοι καὶ ἄξιοι να μας ἐμπιστευθῇ τὸ Εὐαγγέλιον του, ἔτσι καὶ το

διδάσκομεν· δεν επιδιώκομεν να αρέσωμεν στους ανθρώπους, αλλά να αρέσωμεν στον Θεόν, ο οποίος βλέπει και εξετάζει όχι μόνον τα εξωτερικά έργα, αλλά και τας καρδίας μας.

A Θεσ. 2,5 οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας, Θεὸς μάρτυς,

A Θεσ. 2,5 Διότι, ὅπως και σεις οι ίδιοι πάλιν ξεύρετε, οὔτε ποτέ ἐχρησιμοποιήσαμεν λόγους καλακείας, δια να παρασύρωμεν με το μέρος μας και προς ωφέλειαν μας κανένα, οὔτε ἐξεμεταλλεύθημεν το κήρυγμα ὡς πρόφασιν, δια να κερδήσωμεν χρήματα. Μαρτυς μου εἶναι ο Θεός.

A Θεσ. 2,6 οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι,

A Θεσ. 2,6 Οὔτε δια του κηρύγματος ἐζητήσαμεν δόξαν και τιμὴν ἐκ μέρους των ἀνθρώπων, οὔτε ἀπὸ σας τους ιδίους οὔτε ἀπὸ ἄλλους, καίτοι ἠμποροῦσαμεν με το κύρος και την ἐξουσίαν, που ἔχομεν ὡς Ἀπόστολοι του Χριστοῦ, να ἐπιζητήσωμεν και να ἐπιτύχωμεν δόξαν ἐκ μέρους των ἀνθρώπων.

A Θεσ. 2,7 ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα·

A Θεσ. 2,7 Ἀλλ' ὑπήρξαμεν πράοι και ἀπλοὶ μεταξύ σας, ἐφέρθημεν με καλωσύνην και στοργήν, ὅπως μια καλὴ μητέρα που περιθάλπει τα παιδιά της.

A Θεσ. 2,8 οὕτως ὁμειρόμενοι ὑμῶν εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε.

A Θεσ. 2,8 Ἀκριβῶς σαν στοργικὴ μετέρα τόσον ἐνθέρμως σας ἀγαπῶμεν και σας ποθοῦμεν, ὥστε ἔχομεν ὅλην την ἀγαθὴν διάθεσιν και προθυμίαν να μεταδώσωμεν εἰς σας ὄχι μόνον το Εὐαγγέλιον του Θεοῦ, ἀλλὰ και τας ψυχάς μας, διότι μας ἔχετε γίνει ἀγαπητοί.

- A Θεσ. 2,9 μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.
- A Θεσ. 2,9 Δεν εἶναι δε ἀνάγκη να σας ομιλῶ δια την αγάπην μας αὐτήν , διότι και σεις οι ἴδιοι, ἀδελφοί, ἐνθυμείσθε τον κόπον και τον μόχθον μας εις την Θεσσαλονίκην. Επειδὴ νύκτα και ἡμέραν ἐργαζόμεθα, δια να κερδήσωμεν αὐτά που μας ἐχρειάζοντο πρὸς συντήρησίν μας ὥστε να μη ἐπιβαρύνωμεν κανένα ἀπὸ σας και ἔτσι ἐκηρύξαμεν το Εὐαγγέλιον του Θεοῦ μεταξύ σας.
- A Θεσ. 2,10 ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς ὡς ὀσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν,
- A Θεσ. 2,10 Σεις και ο Θεὸς εἰσθε μάρτυρες, πόσον και πως η συμπεριφορὰ και ἀνατροφὴ μας ἀνάμεσα εις σας τους πιστοὺς υπῆρξεν ἀγνή και δικαία και ἀμεμπτος.
- A Θεσ. 2,11 καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι
- A Θεσ. 2,11 Καθὼς ἄλλωστε ξέρετε, ὅτι σαν πατέρας τα παιδιὰ του ἐπροτρέπαμεν τον καθένα ἀπὸ σας και σας ἐνισχύαμεν εις την νέαν ζωὴν και σας ἐπαρηγορούσαμεν εις τας θλίψεις σας
- A Θεσ. 2,12 καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
- A Θεσ. 2,12 και ἐντόνως και ζωηρῶς διεμαρτυρόμεθα και σας ἐξωρκίζαμεν να πορευθῆτε και να ζήσετε, ὅπως ἀξίζει και πρέπει στον Θεόν, που σας ἐκάλεσεν εις την ἰδικὴν του βασιλείαν και δόξαν.
- A Θεσ. 2,13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς

ἐστὶν ἀληθῶς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν
τοῖς πιστεύουσιν.

Α Θεσ. 2,13 Δια τοῦτο (δια το γεγονός δηλαδή ὅτι σεις ανταπεκρίθητε
εἰς τὴν κλήσιν τοῦ Θεοῦ) ευχαριστοῦμεν τὸν Θεόν συνεχῶς,
διότι παρελάβετε τὸ προφορικὸν κήρυγμα τοῦ Θεοῦ, ὅπως
το ἀκούσατε ἀπὸ ἡμᾶς καὶ το ἐδέχθητε ὄχι σαν λόγον
ανθρώπων, ἀλλὰ-ὅπως καὶ πράγματι εἶναι-σαν λόγον Θεοῦ,
που ἐνεργεῖ καὶ φέρει θαυμαστοὺς καρποὺς εἰς σας, οἱ
οποῖοι πιστεύετε.

Α Θεσ. 2,14 ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων
συμφυλετῶν καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,

Α Θεσ. 2,14 Διότι σεις, ἀδελφοί, ἐγίνατε μιμηταὶ τῶν Εκκλησιῶν τοῦ
Θεοῦ, που εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἶναι
θεμελιωμένοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ· ἐπειδὴ καὶ σεις
ἐπάθατε ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς σας τὰ ἴδια, τὰ ὁποῖα ἐπαθαν
καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους Ἰουδαίους.

Α Θεσ. 2,15 τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς
ἰδίου προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιώξαντων, καὶ Θεῷ μὴ
ἄρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων,

Α Θεσ. 2,15 Αὐτοὶ δὲ οἱ ἀπίστοι Εβραῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι
εθανάτωσαν τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας τοῦ καὶ
ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους κατεδίωξαν καὶ ἐξεδίωξαν καὶ στὸν
Θεόν δὲν ἀρέσουν καὶ εἶναι πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
ἀντίθετοι καὶ πολέμιοι.

Α Θεσ. 2,16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς
τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. ἔφθασε
δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

Α Θεσ. 2,16 Αὐτοὶ δὲν ἠρκέσθησαν νὰ μας ἐκδιώξουν ἀπὸ τὴν περιοχὴν
τοῦ ἔθνους τῶν, ἀλλὰ μας ἐμποδίζουν νὰ κηρύξωμεν τὸν
Χριστόν καὶ στοὺς ἐθνικοὺς, διὰ νὰ σωθοῦν καὶ αὐτοί. Καὶ

το κάμνουν αυτό, δια να γεμίση έως επάνω και ξεχειλίση το ποτήριον των αμαρτιών των, παρανομούντες και αμαρτάνοντες πάντοτε. Εφθασεν όμως επάνω τους η οργή του Θεού, που θα σημάνη την τελειωτικήν πλέον καταστροφήν των.

A Θεσ. 2,17 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

A Θεσ. 2,17 Ἡμεῖς δε, ἀδελφοί, ὅταν ἐφύγαμεν ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐμείναμεν ὡς ὀρφανὰ παιδιὰ μακριὰ ἀπὸ σας, καὶ ἐχωρίσθημεν προσωρινὰ κατὰ τὸ σῶμα μόνον καὶ ὄχι κατὰ τὴν καρδίαν, ἐπεδιώξαμεν καὶ κατεβάλαμεν κάθε προσπάθειαν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπον σας με πολλὴν καὶ ἱερὰν ἐπιθυμίαν.

A Θεσ. 2,18 διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δις, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς.

A Θεσ. 2,18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἐλθωμεν πάλιν πρὸς σας, ἐγὼ δε εἰδικώτερα ὁ Παῦλος καὶ μίαν φοράν καὶ δύο φορές, ἀλλὰ μας ἠμπόδισε (κατὰ παραχώρησιν βέβαια Θεοῦ) ὁ σατανᾶς.

A Θεσ. 2,19 τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

A Θεσ. 2,19 Ἐποθήσαμεν δε νὰ σας ἴδωμεν, διότι ποῖος ἄλλος παρὰ καὶ σεις μαζὴ με τοὺς ἄλλους εἰσθε ἡ ἐλπίδα μας ἡ χαρὰ μας ἡ οὐ στέφανος, διὰ τὸν ὁποῖον ἠμποροῦμε νὰ καυχώμεθα ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Δευτέραν αὐτοῦ Παρουσίαν;

A Θεσ. 2,20 ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

A Θεσ. 2,20 Διότι σεις πράγματι εἰσθε ἡ δόξα μας καὶ ἡ χαρὰ μας.

Α ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 3

- A Θεσ. 3,1 Διὸ μηκέτι στέγοντες εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,
- A Θεσ. 3,1 Επειδὴ τόσον πολὺ σας ἔχομεν αγαπήσει και σας επεθυμήσαμεν, δεν υπεφέραμεν πλέον να μένωμεν χωρισμένοι ἀπὸ σας και δι' αὐτὸ ἐπροτιμήσαμεν με ὅλην μας την καρδιά να μείνωμεν μόνοι εἰς τας Ἀθήνας.
- A Θεσ. 3,2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν,
- A Θεσ. 3,2 Και εστείλαμεν εἰς σας τον Τιμόθεον τον ἀδελφὸν μας και διάκονον του Θεοῦ και συνεργάτην μας στο ἔργον του Ευαγγελίου, δια να σας στηρίξη, να σας παρηγορήσῃ και ενισχύσῃ εἰς την πίστιν σας,
- A Θεσ. 3,3 τὸ μηδὲνα σαίνεισθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα·
- A Θεσ. 3,3 ὥστε κανεῖς να μη κλονίζεται και να μη ταρασσεται εἰς τας θλίψεις αὐτάς. Διότι και σεις οἱ ἴδιοι γνωρίζετε ὅτι δι' αὐτὸ υπάρχομεν και ἔχομεν ταχθῇ (δια να υποφέρωμεν δηλαδή με υπομονήν και πίστιν τας θλίψεις και να προοδεύωμεν ἔτσι εἰς την κατὰ Χριστὸν ζωήν).
- A Θεσ. 3,4 καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε.
- A Θεσ. 3,4 Αὐτὸ δε το γνωρίζετε, διότι, ὅταν ἡμεθα μαζὴ σας, σας ἐπρολέγαμεν, ὅτι μέλλομεν να υποστώμεν θλίψεις, ὅπως και πράγματι ἐγινε και σστο γνωρίζετε.
- A Θεσ. 3,5 διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων και εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.
- A Θεσ. 3,5 Εξ αἰτίας των θλίψεων σας ακριβῶς αὐτῶν ἐγὼ δεν

ημπορούσα πλέον να μένω ήσυχος και έστειλα τον Τιμόθεον, δια να μάθω μέσω αυτού περί της πίστεως σας και να κατατοπισθώ, μήπως σας εδημιούργησε πειρασμούς ισχυρούς και σας εκλόνισεν ο πονηρός, ο οποίος ως έργον του έχει να πειράζη τους ανθρώπους, και μήπως έτσι ο κόπος μας αποδειχθή μάταιος και ανωφελής.

A Θεσ. 3,6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν ἡμῶν ἀγαθὴν, πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς,

A Θεσ. 3,6 Τώρα δε, όταν ήλθεν ο Τιμόθεος και μου έφερεν από σας χαρμοσύνους πληροφορίας δια την πίστιν και την αγάπην σας και μας εβεβαίωσεν ότι διατηρεῖτε σταθερά καλήν την ανάμνησίν μας, ποθούντες πολύ πάντοτε να μας ιδήτε, όπως ακριβώς και ημεῖς ποθούμεν να σας ιδωμεν,

A Θεσ. 3,7 διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

A Θεσ. 3,7 δια τούτο, (δια τας καλὰς δηλαδή πληροφορίας, που είχαμεν σχετικῶς με την σταθεράν και ζωντανήν πίστιν σας) επαρηγορήθημεν και ημεῖς, εξ αιτίας σας, εις ὅλην την θλίψιν και την ταλαιπωρίαν μας.

A Θεσ. 3,8 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν Κυρίῳ.

A Θεσ. 3,8 Διότι, ὅπως και προηγουμένως έτσι και τώρα, ζῶμεν, εἴαν σεις στέκεσθε σταθεροί και ακλόνητοι εν Κυρίῳ.

A Θεσ. 3,9 τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

A Θεσ. 3,9 Διότι ποῖαν ευγνωμοσύνην και ευχαριστίαν ημπορούμεν να ανταποδώσωμεν στον Θεόν δια σας, δι' ὅλην την χαράν, που απολαμβάνομεν εξ αιτίας σας εμπρός στον Θεόν,

A Θεσ. 3,10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς

πίστεως ὑμῶν;

Α Θεσ. 3,10 και τον παρακαλούμεν νύκτα και ημέραν με εξαιρετικήν επιμονήν να ευδοκήση και φέρη τας περιστάσεις να ἴδωμεν το πρόσωπόν σας και να διορθώσωμεν και αναπληρώσωμεν ο,τι ακόμη σας λείπει από την πίστιν σας;

Α Θεσ. 3,11 Αὐτός δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύνει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς·

Α Θεσ. 3,11 Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κυριος ημών Ιησούς Χριστός εἶθε να κατευθύνουν τον δρόμον μας προς σας, παραμερίζοντες κάθε τυχόν εμπόδιον και δυσκολίαν.

Α Θεσ. 3,12 ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς,

Α Θεσ. 3,12 Σας δε εἶθε ο Κυριος να σας αξιώση να ἔχετε ἀφθονον και πλουσίαν και με το παραπάνω την αγάπην μεταξύ σας και προς ὅλους, ὅπως ακριβῶς και ἡμεῖς ἔχομεν αὐτὴν την αγάπην προς σας.

Α Θεσ. 3,13 εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Α Θεσ. 3,13 Και να στηρίξη ἔτσι τας καρδίας σας, ὥστε να εἰσθε ἀμεμπτοι και ἅγιοι ἐνώπιον του Θεοῦ και Πατρὸς ημών κατά την επίσημον Δευτέραν Παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστοῦ, ὅταν θα ἔλθῃ με ὅλους τους ἁγίους του, ἀγγέλους και ἀνθρώπους.

Α ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 4

Α Θεσ. 4,1 Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν

Θεῶ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον·

A Θεσ. 4,1 Εν συμπεράσματι, λοιπόν, ἀδελφοί, σας παρακαλοῦμεν καὶ σας προτρέπομεν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς παρελάβετε καὶ ἐδιδάχθητε ἀπὸ τὴν προφορικὴν μας διδασκαλίαν, διὰ το πῶς πρέπει νὰ ζητε καὶ νὰ φέρεσθε καὶ νὰ ευαρεστήτε στὸν Θεόν, σας παρακαλοῦμεν ἔτσι νὰ φέρεσθε καὶ νὰ προοδεύετε ἀκόμη περισσότερον εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν.

A Θεσ. 4,2 οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

A Θεσ. 4,2 Γνωρίζετε ἅλως τε ποίας ἐντολὰς καὶ οδηγίας σας ἐδώκαμεν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.

A Θεσ. 4,3 Τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,

A Θεσ. 4,3 Διότι τοῦτο εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ νὰ γίνετε ἅγιοι καὶ ἀγνοί, νὰ ἀπέχετε ἀπὸ τὴν πορνείαν, (ἡ ὁποία μολύνει πάντοτε τὸν ἄνθρωπον),

A Θεσ. 4,4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ,

A Θεσ. 4,4 καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ καθένας σας νὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ κυριαρχίαν τοῦ το σώμα τοῦ εἰς κατάστασιν ἁγιασμοῦ καὶ τιμῆς·

A Θεσ. 4,5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν,

A Θεσ. 4,5 καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ ποτὲ κανεὶς τὸν εἰσὸν τοῦ νὰ κυριευθῇ ἀπὸ πάθος ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίας, ὅπως τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, τὰ ὁποία δὲν γνωρίζουν τὸν Θεόν.

A Θεσ. 4,6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, διότι ἕκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπομεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα.

A Θεσ. 4,6 Ἀκόμη δε κανεὶς ἀπὸ σας ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ νὰ μὴ

ξεπερνά ποτέ τα όρια της ηθικής ζωής και συμπεριφοράς και μολύνει την τιμήν του αδελφού με το αμάρτημα της μοιχείας, διότι ο Κύριος είναι εκδικητής και τιμωρεί όλες αυτές τις αισχρές πράξεις, όπως άλλωστε σας είχομεν προείπει, όταν ήμεθα μαζί σας και διεμαρτυρήθημεν μάλιστα.

A Θεσ. 4,7 οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ.

A Θεσ. 4,7 Διότι δεν μας εκάλεσεν ο Θεός εις μίαν ακάθαρτον ζωήν σαρκικότητος, αλλ' εις ζωήν αγνότητος και αγιασμού.

A Θεσ. 4,8 τοιγαροῦν ὁ ἄθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

A Θεσ. 4,8 Ωστε, λοιπόν, εκείνός που παραβαίνει αυτά δεν καταπατεῖ και δεν απορρίπτει άνθρωπον, αλλ' αυτόν τον Θεόν, ο οποίος και σας έδωσε το Πνεύμα του το Αγιον, δια να ζητε με αγνότητα και αγιασμόν.

A Θεσ. 4,9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·

A Θεσ. 4,9 Ως προς δε την αγάπην προς τους αδελφούς Χριστιανούς δεν έχετε ανάγκην να γράψω εγώ προς σας, διότι σεις έχετε διδαχθή από τον ίδιον τον Θεόν στο να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.

A Θεσ. 4,10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον

A Θεσ. 4,10 Και αυτό μαρτυρεῖται εκ του γεγονότος, ότι αυτήν την αγάπην την τρέφετε και την ασκεῖτε εις όλους τους αδελφούς, που ευρίσκονται καθ' όλην την έκτασιν της Μακεδονίας. Σας παρακαλούμεν, αδελφοί, να την ασκήτε ακόμη πλουσιωτέραν.

A Θεσ. 4,11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ

ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν
παρηγγείλαμεν,

A Θεσ. 4,11 Να προσπαθῆτε δε με κάθε φιλοτιμίαν και να το θεωρήτε
τιμὴν σας να ζήτε ειρηνικοὶ και ἡσυχοὶ και να ασχολῆται ο
καθένας σας εις τα ἰδικὰ του ἔργα και να ἐργάζεσθε με τα
ἴδια σας τα χέρια σύμφωνα με τας οδηγίας και τας ἐντολάς,
που σας ἐδώσαμεν

A Θεσ. 4,12 ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς
χρεῖαν ἔχητε.

A Θεσ. 4,12 δια να συμπεριφέρεσθε ἔτσι ὅπως ταιριάζει στους
Χριστιανούς με αξιοπρέπειαν και ευγένειαν προς τους ἔξω
της Εκκλησίας ἀπίστους, και να μην ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ
τίποτε, ἀλλὰ με την ἐργασίαν σας να ἐπαρκῆτε στον εἰαυτόν
σας.

A Θεσ. 4,13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν
κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ
μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

A Θεσ. 4,13 Δεν θέλομεν δε, ἀδελφοί, να εὐρίσκεσθε εις ἀγνοίαν
σχετικῶς με αὐτούς, οἱ οποίοι ἔχουν ἀποθάνει, δια να μη
λυπῆσθε, ὅπως λυποῦνται οἱ ἄλλοι, που δεν ἔχουν καμμίαν
ἀλπίδα ἀναστάσεως και αἰωνίου ζωῆς.

A Θεσ. 4,14 εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει
σὺν αὐτῷ.

A Θεσ. 4,14 Διότι, εἴαν πραγματικὰ και ἀληθινὰ πιστεύωμεν, ὅτι ο
Ἰησοὺς ἀπέθανε και ἀνεστήθη, ἔτσι και πρέπει να
πιστεύωμεν, ὅτι και ὁ Θεὸς αὐτούς, οἱ οποίοι ἀπέθαναν με
πίστιν στον Ἰησοῦν, θα τους ἀναστήσῃ και θα τους φέρῃ
μαζὴ με αὐτόν εις την αἰωνίαν και μακαρίαν ζωὴν.

A Θεσ. 4,15 τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου
οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·

- A Θεσ. 4,15 Τούτο δε σας το λέγομεν όχι από ιδικήν μας επινόησιν, ἀλλ' από λόγον και αποκάλυψιν, που ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, ὅτι δηλαδή ἡμεῖς που θα ζῶμεν ἀκόμη, και κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσίαν τοῦ Κυρίου θα ἔχωμεν ἀπομείνει και θα εὐρισκώμεθα εἰς τὴν γῆν, δεν θα προφθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ἐπειδὴ αὐτοὶ θα ἔχουν πρῶτον ἀναστηθῇ.
- A Θεσ. 4,16 ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,
- A Θεσ. 4,16 Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος με παντοδύναμον πρόσταγμα, με φωνὴν ἀρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεοῦ θα κατεβῇ ἀπὸ τὸν ουρανὸν και οἱ νεκροί, που ἔχουν πεθάνει με τὴν πίστιν στὸν Χριστόν, θα ἀναστηθοῦν πρῶτοι.
- A Θεσ. 4,17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἑσόμεθα.
- A Θεσ. 4,17 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτό ἡμεῖς που θα ζῶμεν και θα ἔχωμεν ἀπομείνει εἰς τὴν γῆν, θα ἀρπαχθώμεν μαζὴ με αὐτοὺς μέσα εἰς νεφέλας, δια να προυπαντήσωμεν τὸν Κύριον στοὺς ουρανίους χώρους. Καὶ ἐτσι θα εἴμεθα πάντοτε μαζὴ με τὸν Κύριον στὸν ουρανόν.
- A Θεσ. 4,18 Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.
- A Θεσ. 4,18 Ὡστε, λοιπόν, παρηγορεῖτε και ἐνισχύετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον με τὰ λόγια αὐτά, που σας γράφω και τὰ ὁποῖα εἶναι λόγοι τοῦ Κυρίου.

A ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ 5

- A Θεσ. 5,1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρειαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

- A Θεσ. 5,1 Ως προς δε τους χρόνους και τους καιρούς της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου δεν έχετε ανάγκην, αδελφοί, να σας γράφωμεν ημείς,
- A Θεσ. 5,2 αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται.
- A Θεσ. 5,2 διότι σεις ξέρετε πολὺ καλὰ, σύμφωνα με ἐκεῖνα, που προφορικῶς σας ἔχομεν διδάξει, ὅτι δηλαδή ἡ ἡμέρα της Παρουσίας του Κυρίου θα ἔλθῃ ἔξαφνα εἰς ὥραν, που δεν περιμένομεν, ὅπως ἀκριβῶς ἔρχεται ὁ κλέπτης κατὰ τὴν νύκτα. (Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἔξαφνα ἔρχεται καὶ ἡ ἡμέρα της ἐκδημίας μας ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν).
- A Θεσ. 5,3 ὅταν γὰρ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.
- A Θεσ. 5,3 Διότι, ὅταν οἱ ἄνθρωποι λέγουν, “τώρα ὑπάρχει εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια”. τότε ἔρχεται ξαφνικὸς εἰς αὐτοὺς ὁ ὄλεθρος, ὅπως ἔξαφνα ἔρχεται καὶ ἡ ὠδὶν τοῦ τοκετοῦ εἰς τὴν ἐγκυνον. Ἐτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δεν θα ἀποφύγουν τὴν καταστροφὴν.
- A Θεσ. 5,4 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ·
- A Θεσ. 5,4 Σεις ὅμως, ἀδελφοί, δεν εὐρίσκεσθε στο σκότος της ἀγνοίας καὶ της πλάνης, δια νὰ σας καταλάβῃ σαν κλέπτης ἀπροετοιμάστους καὶ ἀμετανοήτους ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου.
- A Θεσ. 5,5 πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκότους.
- A Θεσ. 5,5 Ολοὶ σεις εἰσθε τέκνα τοῦ φωτός, παιδιὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ. Δεν εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς νύκτας καὶ τοῦ σκότους (ὥστε νὰ μὴ ξέρωμεν που βαδίζομεν ἢ νὰ κοιμώμεθα τὸν βαρὺν ὕπνον τῆς ἀμεριμνησίας).
- A Θεσ. 5,6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

- A Θεσ. 5,6 Αρα, λοιπόν, ας μη κοιμώμεθα τον ύπνον της ραθυμίας και απροσεξίας, όπως οι άλλοι άνθρωποι, που ζουν μακριά από τον Χριστόν, αλλ' ας είμεθα άγρυπνοι, προσεκτικοί και εγκρατείς.
- A Θεσ. 5,7 οί γάρ καθεύδοντες νυκτός καθεύδουσι, καὶ οί μεθυσκόμενοι νυκτός μεθύουσιν·
- A Θεσ. 5,7 Διότι εκείνοι που κοιμώνται, κοιμώνται κατά το διάστημα της νυκτός, και εκείνοι που μεθούν, μεθούν κατά την νύκτα. (Οι πνευματικώς κοιμισμένοι και απρόσεκτοι άνθρωποι ευρίσκονται στο σκοτάδι της αμαρτίας και έξαφνα θα αντικρύσουν την ημέραν του Κυρίου).
- A Θεσ. 5,8 ήμεῖς δὲ ήμέρας ὄντες νήφωμεν, ένδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ αγάπης καὶ περικεφαλαίαν έλπίδα σωτηρίας·
- A Θεσ. 5,8 Ημεῖς όμως οι Χριστιανοί, αφού είμεθα τέκνα της ημέρας, ας ζώμεν με προσοχήν και εγκράτειαν αγωνιζόμενοι συνεχώς εναντίον της αμαρτίας. Ας ενδυθώμεν ως άλλον πνευματικόν θώρακα, που θα ασφαλίξη την ψυχήν μας από τα βέλη της αμαρτίας, την πίστιν και την αγάπην· και ας φορέσωμεν σαν περικεφαλαίαν, που θα περιφρουρή τον νου μας από την πλάνην, την ελπίδα της σωτηρίας.
- A Θεσ. 5,9 ὅτι οὐκ ἔθετο ήμᾱς ὁ Θεός εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- A Θεσ. 5,9 Αυτή δε η ελπίς θα μας πληροφορή πάντοτε, ότι ο Θεός δεν μας έχει τάξει δι' ὀργήν και καταδίκην, αλλά μας έχει προορίσει να αποκτήσωμεν ως αναφαίρετον θησαυρόν μας την σωτηρίαν δια μέσου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,
- A Θεσ. 5,10 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ήμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορώμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.
- A Θεσ. 5,10 ο οποίος απέθανε προς χάριν ημών, δια να ζήσωμεν ὅλοι οι πιστοί μαζί με αὐτόν εις την αιωνιότητα, είτε μας εὕρη η Δευτέρα Παρουσία του ζώντας ἀκόμη εις την γην είτε μας

εὐρῃ κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ.

A Θεσ. 5,11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

A Θεσ. 5,11 Δια τοῦτο παρηγορεῖτε καὶ ενισχύετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὴν κατὰ Θεὸν πίστιν καὶ ζωὴν ὁ καθένας τὸν πλησίον του, ὅπως ἄλλωστε καὶ πράττετε.

A Θεσ. 5,12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς,

A Θεσ. 5,12 Σας παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ περιβάλλετε με ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸν αὐτοὺς, οἱ οἱ κοπιᾶζον μεταξύ σας καὶ εἶναι προϊστάμενοί σας κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ σας συμβουλεύουν καὶ σας καθοδηγοῦν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν.

A Θεσ. 5,13 καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

A Θεσ. 5,13 Νὰ τοὺς τιμάτε καὶ νὰ τοὺς σέβεσθε με τὸ παραπάνω διὰ τὸ μέγαλον ἔργον των. Νὰ ἔχετε εἰρήνην μεταξύ σας.

A Θεσ. 5,14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

A Θεσ. 5,14 Σας παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ συμβουλευέτε καὶ καθοδηγῆτε αὐτοὺς που συμπεριφέρονται ἀτακτα, νὰ παρηγορήτε καὶ νὰ ενισχύετε τοὺς ὀλιγοψύχους, νὰ στηρίζετε καὶ νὰ βοηθήτε τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν, νὰ δείχνετε μεγαλοκαρδίαν καὶ ἀνωτερότητα πρὸς ὅλους.

A Θεσ. 5,15 ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

A Θεσ. 5,15 Προσέχετε, μήπως τυχὸν κανεῖς ἀπὸ σας ἀνταποδῶσιν εἰς κάποιον κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ πάντοτε προσπαθεῖτε μαζήλον νὰ πράττετε τὸ ἀγαθὸν καὶ μεταξύ σας καὶ εἰς ὅλους

ανεξαιρέτως.

A Θεσ. 5,16

Πάντοτε χαίρετε,

A Θεσ. 5,16

Παντοτε και εις όλας τας περιστάσεις της ζωής σας να χαίρετε.

A Θεσ. 5,17

ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε,

A Θεσ. 5,17

Συνεχώς και ακατάπαυστα να προσεύχεσθε προς τον Θεόν.

A Θεσ. 5,18

ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

A Θεσ. 5,18

Δια κάθε τι, ευχάριστον η δυσάρεστον, να ευχαριστήτε τον Θεόν· διότι αυτό είναι το θέλημα του Θεού, όπως το εφανέρωσεν ο Ιησούς Χριστός εις σας δια μέσου του κηρύγματός μας.

A Θεσ. 5,19

τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε,

A Θεσ. 5,19

Τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, που είναι φως και φωτιά, μη τα σβήνετε και μη τα αχρηστεύετε.

A Θεσ. 5,20

προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

A Θεσ. 5,20

Μη εξουθενώνετε τας προφητείας, που το Αγιον Πνεύμα αποκαλύπτει δια μέσου των πιστών.

A Θεσ. 5,21

πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε·

A Θεσ. 5,21

Ερευνάτε και ξεχωρίζετε όλα τα χαρίσματα και τας προφητείας και ο,τι καλόν και ωφέλιμον δια σας εὑρετε να το κρατήτε καλά.

A Θεσ. 5,22

ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

A Θεσ. 5,22

Από κάθε ειδός πονηρίας να φεύγετε μακριά.

A Θεσ. 5,23

Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν.

A Θεσ. 5,23

Αυτός δε ο Θεός, η πηγή και ο χορηγός της ειρήνης, εἴθε να σας καταστήση αγίους πλήρως και τελείως, και ολόκληρον το πνεύμα σας και η ψυχή σας και το σώμα σας εἴθε να διατηρηθούν ανεπίληπτα και άμεμπτα κατά την παρουσίαν

του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

A Θεσ. 5,24

πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

A Θεσ. 5,24

Εἶναι κατὰ πάντα ἀξιόπιστος ὁ Θεός, που σας ἔχει καλέσει
καὶ ὁ ὁποῖος καὶ θα πραγματοποιήσῃ αὐτὰ που σας
ηυχήθην· εἶμαι δι' αὐτό βέβαιος.

A Θεσ. 5,25

Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

A Θεσ. 5,25

Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ δι' ἡμᾶς.

A Θεσ. 5,26

Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

A Θεσ. 5,26

Ἀσπασθήτε ὅλους τοὺς ἀδελφούς με φίλημα ἁγίον.

A Θεσ. 5,27

Ὅρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.

A Θεσ. 5,27

Σας ἐξορκίζω στὸν Κύριον νὰ ἀναγνωσθῇ αὕτη ἡ ἐπιστολὴ
εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.

A Θεσ. 5,28

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν·
ἀμήν.

A Θεσ. 5,28

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, εἴθε νὰ εἶναι
πάντοτε μαζί σας. Ἀμήν.